

Ново Село, Катунца, Седларево и Ичера е много по-близък до сливения, нежели до удивително локализираното котленско нарѣчие. (Бебровски прѣселени въ Сливенъ е имало, но старитѣ имъ слѣди тукъ, като размѣсени съ Сливенски фамилии, сж забравени и изчезли. За сега посочваме сливенската фамилия Молловци съ коренъ отъ Беброво). Изчезването на сливенскитѣ села: днешния Юртъ, Тавазлий, Гергювицъ и т. н., ни отнася рано прѣдъ края на XVIII-я вѣкъ и съпада съ бѣгането на сливенскитѣ селени къмъ Ц-дъ. И до днесъ 5 села въ сивиренско и 15 въ чорленско сочатъ на своя произходъ отъ къмъ Сливенъ и Ст. Загора: Ени Чифликъ, Ени Кьой, Авренъ, Курфалий, Ермени Кьой, Синеклий, Кълчлий, Папазларъ, Гуджукъ, Сейменъ и т. н. Патриаршеското тамъ влияние почва да ги погрѣчва. Селата до самия Ц-дъ: Тая-Кадънъ, Деркосъ, Дели Юнусъ, Тарфа, Чанакча, Орфанлий, Идже-Кьой, Карахалилъ и т. н. сж съ коренъ отъ чирпанско, ямболско, кагашко и м. търновско. Още Венелинъ е обърналъ вниманието върху чистобългарския съставъ на цариградскитѣ села, между които той привежда имената на Бечикъ, Базаръ Джедидъ, Сигеръ Капу и т. н., които днесъ вѣроятно сж погрѣчени вече¹⁾.

Прѣдания и данни за масови потурчвания въ юго-източна България и Сливенъ — нѣмаме. Неоспорими данни, обаче, за такива има въ цѣпинско, ловешко и въ сѣверо-източна България. Въ послѣдния край потурчванията сж повлѣкли и епохални разселвания. Обръщането християни въ мухамедани е познато подъ името потурчване. Турчинътъ като побѣдителъ е станалъ синонимъ съ мухамеданинъ; та и самитѣ турци съзнаватъ народността си не иначе освѣнъ въ свръзка съ религията си. До тая степенъ на заблуждения достигнаха и българитѣ прѣзъ робството, понеже понятието „българинъ“ бѣ синонимъ на „християнинъ“. Това прилѣгаше на грѣцкитѣ плановете и главно върху него се разпространи погрѣшното мнѣние, че цѣлото население на югъ отъ Ст. Планина е грѣцко²⁾.

¹⁾ Древ. и нын. Болг. 4; ср. *Resumé géograph. de la Turquie* 1826, p. 504 и т. н.

²⁾ До половината на миналия вѣкъ масовитѣ политически движения между българитѣ срѣщу турцитѣ не бѣха „български“, а „хри-